Не е толкова новость вярно какъто нѣкои си представятъ това, дѣто „Български гласъ" слѣдува да изплива злъчката си противу правителството и вобще противу либералната партия, нека се знае. Още неговата достойна предшественица „Витоша", която предчувствуваше поражението на своитѣ си лъчии, жестоко ратуваше противу либералитѣ, що то не остави хула и укоръ ни гнусна клевета която да не избълва противу по-главнитѣ дѣятели на тѣзи партия, но какво излѣзе отъ всичко това? тя си остана съ думитѣ си, а работитѣ взеха естествений си ходъ и редъ. Отъ хора тъй излъгани въ пресмѣтванията си, тъй заблудени и ожесточени въ своекористнитѣ си длъгования, каквито се оказаха палячина за тѣзи които искаха да представятъ консервативна партия у насъ, не можаше нищо да се очаква нѣщо по-свѣсно, нито пакъ благоприятенъ нѣкой отзивъ за всичко що става по насъ, — за всичко що е свято за насъ. Отъ устата на гарвана, казва една дума, само гра излиза и само граканье може да се чуе.

Либералната партия, а повече происходящето отъ нея княжеско правителство до сега е доказало на всички, които сѫ се интересували да знаятъ, че то е пренебрегвало и презира тѣзи зловѣщи птици и не е обращало никакво внимание на тѣхнитѣ граканья. „Чисто небе отъ грѫмъ се не бои" казва пословицата и правителството е доказало достаточно че не се бои отъ гнуснитѣ злословия и оклеветания на подобни безсовѣстни клеветници: на тѣхнитѣ праздни думи и клевети то е отговаряло само съ работи. Па и самата либерална партия до сега не е предприемала ни веднъжъ да се обади, сериозно да имъ възрази и да поразилѣчи имъ съ всеоржието на истината. Не го е видѣла за нуждно. И наистина, каква нужда да опровергавашь доноси, които отъ самитѣ работи се най-краснорѣчиво опровергаватъ?